CE VĂ DORIȚI IN 1971?

(Urmare din pag. 1)

nești vor fluiura pe cel mai înalt catarg în și mai multe competiții internaționale".

ANGELO NICULESCU (antrenorul echipei naționale de fotbal):

„Pe agenda mea de proiecte mi-am notat două «puncte»: 1) Să obținem primul loc în seria 1 a C.E., deci să ne calificăm; 2) Să las altor antrenori capabili continuarea muncii cu lotul reprezentativ.

CORNEL DINU (căpitanul echipei naționale de fotbal):

„De obicei, noi, fotbaliștii, îndeplinim proiectele altora, conducători, antrenori. Personal, îmi doresc ca acest an să ne aducă așteptata calificare în Campionatul european, iar... acasă Dinamo să cîștige, în sfîrșit, campionatul".

GHEORGHE RAȘCANU — rugby:

„Sînt deosebit de emoționat că am fost desemnat primul rugbyst al țării. Evident acest titlu mă obligă să depun o activitate și mai susținută. Ce pot să-mi doresc? Împreună cu colegii mei de echipă să avem o comportare superioară în campionat, iar naționalei numai succese. De asemenea, în 1971 aș dori să-mi trec cu bine examenele și să mă număr printre studenții anului III ai secției industriale de la I.S.E. Timișoara".

VASILE TEODOR — ciclism:

„În primul rînd doresc un an mănos pentru ciclismul românesc, succese cît mai multe care să-l urce pe o treaptă mai înaltă în ierarhia internațională. În ce mă privește, dorința mea cea mai arzătoare, împletită de fapt cu ambiția, este să cîștig cel puțin o etapă în „Cursa Păcii". Aș vrea, de asemenea, să-mi cîștig locul în echipa de 100 km pentru campionatele mondiale din Elveția. Aceasta implică îndeplinirea altor dorințe, acelea de a mă face văzut în competițiile interne în care am să lupt pentru cît mai multe victorii".

ALEXANDRU CRĂCIUNESCU — președintele Federației Române de Lupte:

„Doresc ca anul 1971 să aducă tuturor sportivilor români succese și mai mari, decît 1970. În mod special, adresez un cald «LA MULȚI ANI» tuturor luptătorilor, de la care aștept cît mai multe medalii la Olimpiada de la München. De felul cum se vor pregăti în 1971 va depinde foarte mult comportarea lor în 1972. Cred că vor înțelege acest lucru și vor acționa ca atare".

CONSTANTIN VLAD — călărie:

„Noul an, fiind o punte către Jocurile Olimpice, vreau ca el să constituie o verificare cît mai temeinică pentru această mare confruntare a elitei sportive, la care, dacă voi participa, vreau să obțin un rezultat cît mai bun. Pînă atunci, însă, sper, că la Balcaniada de călărie din Iugoslavia, să-mi apăr cu succes titlurile obținute în 1970, iar în campionatul intern să cuceresc cel puțin trei titluri".

FLORIN GHEORGHIU — șah:

„De la noul an aștept foarte mult. În primul rînd doresc să cîștig unul din marile turnee la care voi participa. Știu că nu va fi de loc ușor, dar după ce în acest an am reușit la potou să obțin confirmarea normei de mare maestru internațional, atac noul an competițional cu un moral mult mai ridicat. Și asta, în șah, este un lucru de mare importanță.

În sfîrșit, de la 1971 mai aștept calificarea, împreună cu echipa națională, în finala Cupei Europei."

LUCIAN GRIGORESCU — secretar general al F.R. Handbal:

„Preocupările ce le avem în legătură cu prezența noastră la Jocurile Olimpice, cu băieții, și la Campionatele Mondiale, cu fetele, nu ne fac să uităm că avem nevoie, în permanență, de jucători capabili să-i înlocuiască pe cei cu state vechi de serviciu. În 1971 ne vom ocupa foarte mult de juniori — o problemă deficitară încă — de instruirea, selecția și orientarea lor.

Vom încerca în acest an să ne apropiem și mai mult activiștii noștri, să-i facem să simtă că nu desfășoară o muncă inutilă, că activitatea lor va fi răsplătită pe deplin de succesele obținute de echipele noastre".

PETRE DUMITRESCU — președintele F.R. Volei:

„După un an încărcat cu destulă amărăciune, vrem ca 1971 să descrețească frunțile tuturor iubitorilor voleiului. Pentru aceasta ne-am propus ca să transpunem în fapte hotărîrile plenarei C.N.E.F.S., din martie trecut, și planul de măsuri al federației. Pentru aceasta avem, desigur, nevoie de sprijinul eficient și substanțial din partea tuturor celor pe care-i preocupă destinele voleiului românesc. Să sperăm că la sfîrșitul lui '71 vom putea să notăm la capitolul realizări o comportare cît mai bună la „europene" și calificarea echipelor noastre la Jocurile Olimpice.

Aș vrea să mai descoperim cîțiva... Drăgani, de care să ne îngrijim cu multă atenție, deoarece avem nevoie de jucători care să aibă calități morale și sportive asemănătoare cu cele ale lui".

ELENA CEAMPELEA — gimnastică:

„La început de an este firesc ca fiecare sportiv să-și dorească ceva mai mult decît în anul precedent. Prima mea mare dorință este să cuceresc la europenele de la Minsk o medalie. Mă gîndesc, în special, la sol. De altfel, visul meu dintotdeauna a fost cîștigarea unei medalii la sol. Am fost aproape de realizarea lui la C.M. de la Ljubljana. Dar am avut ghinion. Cred, sper, doresc ca visul să mi se împlinească la Minsk.

În ce privește evoluția în concursurile naționale, îmi doresc o detașare clară în fruntea ierarhiei.

Nu știu de ce, dar în anul acesta îmi pun mai multe speranțe ca oricînd. Și poate că voi avea cele mai mari succese".

ANATOL GRINȚESCU — antrenorul echipei de polo a României (cel mai tînăr antrenor al unei echipe naționale):

„De la 1971 nu aștept performanțe mari. Acest an trebuie, însă, să însemne pentru polo-ul românesc «anul marii cotituri». Avem sarcina să formăm o nouă echipă care să recucerească locul pierdut în ierarhia mondială. Am mare încredere în tinerii mei jucători. Talentul și perseverența lor constituie o garanție că în 1972 vom obține calificarea la turneul final al Olimpiadei de la München".

CAROL CORBU — atletism:

„În 1971 îmi doresc să depășesc granița marii consacrări: 17 m la triplu salt. Cu o asemenea performanță, desigur, voi obține un loc pe podium la europenele de sală de la Sofia. Sigur, aș dori locul cel mai înalt. Dar acest lucru nu depinde numai de mine".

— HALTERE —

GH. MĂNĂILESCU: „MULȚUMIT DE LOCURI - MAI PUȚIN DE REZULTATE"

● Balcaniada în 1971 în Grecia ● Normele de participare la J.O.

Ultima competiție de haltere a anului trecut, Balcaniada de la Istanbul, la care au participat și sportivi români, a fost, fără îndoială, o excelentă verificare a posibilităților tinerilor noștri halterofili, recent introduși în echipa națională. Unul dintre antrenorii lotului, **Gh. Mănăilescu,** cu care am stat de vorbă, ne-a relatat cîteva amănunte privind competiția de pe malurile Bosforului.

„Bilanțul comportării sportivilor noștri este, din punctul de vedere al locurilor ocupate, mulțumitor: două titluri cucerite de către **Ion Hortopan** (cat. muscă) și **Marian Grigoraș** (cat. cocoș), trei locuri secunde (A. Mihuț — cat. ușoară; V. Bădescu — cat. pană; O. Pop — cat. 110 kg) și tot atîtea locuri trei: Tudor Petrișor (cat. semimijlocie), D. Constantin (cat. mijlocie) și Em. Covaci (cat. cocoș).

Dacă locurile sînt mulțumitoare, nu același lucru îl pot spune și despre rezultatele obținute la totalul celor trei probe în ciuda faptului că sportivii noștri au corectat un record balcanic (Ion Hortopan — 92,5 kg la smuls — cat. muscă) și două recorduri naționale de juniori (E. Covaci — 335 kg la total și 132,5 kg la aruncat). Cu toate acestea, avînd în vedere că majoritatea sportivilor din lot sînt foarte tineri putem spune că ei au perspective frumoase (în special Grigoraș și Bădescu) cu condiția să muncească în viitor cu multă ardoare.

Chiar în această lună, echipa noastră națională va fi supusă unui nou examen: meciul cu Franța, care este programat la 20 ianuarie, la Ploiești. Sper ca băieții să înțeleagă importanța acestei întîlniri și să se pregătească în cele mai bune condițiuni".

★

Viitoarea ediție a Balcaniadei la haltere va avea loc în acest an în Grecia. Locul și data desfășurării nu au fost stabilite.

★

Federația Internațională de haltere a stabilit standardurile de participare la Jocurile Olimpice de la München. Iată-le în ordinea categoriilor: **297,5 kg, 322,5 kg, 355 kg, 390 kg, 425 kg, 435 kg, 455 kg, 475 kg, 487,5 kg.** Norme foarte înalte! Prilej de meditație (și în special de realizare) pentru tinerii noștri halterofili.

I. O.

— VOLEI —

Între 5 și 9 ianuarie, la Sofia

ECHIPA DE JUNIOARE DESCHIDE CALENDARUL INTERNAȚIONAL '71

Calendarul internațional '71 al voleibaliștilor noștri se deschide cu turneul de la Sofia, la care participă, între 5 și 9 ianuarie, echipa de junioare. În legătură cu acest debut internațional, am solicitat un scurt interviu antrenorului prof. *Leonid Sorbală* care a pregătit lotul junioarelor împreună cu prof. I. Cristian și S. Chiriță.

— Ce însemnătate are acest turneu pentru echipa „speranțelor"?

— *Trebuie să precizez din capul locului că tradiționalul turneu de la Sofia, la care participăm pentru a doua oară, este rezervat de fapt echipelor de tineret. Întrucît lotul nostru de tineret nu a fost alcătuit încă, ne-am gîndit să ne prezentăm cu o echipă de junioare (15—16 ani), între care am menținut doar trei jucătoare din lotul de tineret: Moroianu, Matei și Caranda. Prin urmare, un lot diferențiat ca vîrstă și nivel de pregătire. Pentru noi turneul prezintă o importanță deosebită, el oferindu-ne posibilitatea să verificăm evoluția în timp a unor junioare talentate, fiind în același timp un prilej de îmbogățire a experienței de concurs a fetelor, în condițiile confruntării cu adversari puternici și experimentați.*

— Ce echipe mai participă la turneu?

— *Două echipe de tineret ale țării gazdă și formațiile similare ale Poloniei și R.D. Germane. Deci adversari redutabili, în fața cărora sperăm să obținem rezultate bune și să constatăm că speranțele noastre sînt în progres față de anul trecut.*

— Ce pregătiri ați făcut cu echipa în vederea turneului?

— *Din 25 decembrie am efectuat antrenamente zilnice la Dinamo cu un lot numeros: Elena Milea (Șc. sp. Sibiu), Mariana Bako, Mariana Petrescu (Șc. sp. Cluj), Georgeta Busuioc (Șc. sp. Ploiești), Maria Cloțan (C.S.M. Sibiu), Elena Stoian. Ileana Teodorescu, Carmen Puiu (Șc. sp. 1), Maria Antonescu, Cristina Liuba (Șc. sp. Caransebeș), Emilia Cernega (Șc. sp. Constanța), Rodica Cilibiu (Progresul), Victoria Caranda (Șc. sp 1), Angela Moroianu și Maria Matei (Farul). De asemenea mizăm pe aportul Nadiei Brumă de la Penicilina.*

Dintre aceste fete vom alege lotul de 12 (în funcție de perspectivă) pentru Sofia. În cadrul pregătirilor am susținut cîteva jocuri de verificare cu echipele de divizia B Constructorul și Progresul și cu divizionara A, Rapid. Meciurile ne-au ajutat să verificăm un sextet de bază. În orice caz, fetele s-au pregătit cu seriozitate pentru turneu și manifestă mult entuziasm. Să sperăm că vor juca cu același entuziasm în toate jocurile ce le vor susține.

— BASCHET —

MARGINALII LA BALCANIADA FEMININĂ

Mai întîi, cîteva cuvinte despre meciurile desfășurate în ultima zi a ediției a VIII-a a Campionatului balcanic feminin de baschet, ale căror rezultate nu le-am putut publica în ultimul număr de anul trecut al ziarului nostru din cauza orei tîrzii la care s-au disputat. Ca și în alți ani partida decisivă s-a desfășurat între reprezentativele Bulgariei și Iugoslaviei, ambele fiind cotate (și clasate) printre fruntașele baschetului european. Prin prisma evoluțiilor anterioare, a locului ocupat la ultimul campionat european și a formei manifestate chiar la Varna, sportivele iugoslave porneau cu șanse mai mari decît rivalele lor. Pe teren, însă, situația a fost cu totul alta. Încurajate de un public nu prea numeros, dar, în schimb, extrem de entuziast, gazdele au început întrecerea în trombă, acumulînd în 10 minute un avans de nouă puncte (min. 10: 21—12), iar pe parcurs majorînd diferența la 16 puncte (!). Cînd se părea că totul s-a terminat și Bulgaria va cuceri facil al optulea titlu balcanic (celelate șapte au revenit tot acestei selecționate), s-a produs o surprinzătoare revenire a baschetbalistelor iugoslave. Veger, Zorici, Kalenici, Meglaj și Djokovici, folosind o apărare agresivă, au înscris coș după coș, determinînd un final dramatic care, însă, a revenit tot reprezentativei bulgare, datorită zestrei de puncte acumulate înainte. Scor final: 64—62 (34—24). În deschidere, selecționata României a jucat cu echipa de tineret a Bulgariei (de fapt, lotul care va lua parte anul viitor la campionatul european de junioare, în Iugoslavia) pe care a întrecut-o cu 74—67 (45—32).

CLASAMENTUL FINAL

1. Bulgaria	2	2	0	124—119	2
2. Iugoslavia	2	1	1	144—130	1
3. România	2	0	2	123—142	0

Formația de tineret a Bulgariei a participat în afară de concurs.

★

Așadar, sportivele noastre s-au clasat pe locul al treilea, fiind învinse de abia în prelungiri de deținătoarea titlului balcanic și cedînd la scor jocul cu Iugoslavia. Este un rezultat aparent normal dacă ținem seama de performanțele din ultimii ani ale acestor echipe (chiar și la ultima ediție a „europenelor" desfășurate în 1970 în Olanda, Iugoslavia și Bulgaria s-au clasat pe locuri superioare formației române: Iugoslavia 3, Bulgaria 4, România 8), dar care putea fi cu totul altul, deoarece la Varna adversarele nu erau în cea mai bună formă a lor și puteau fi învinse. Din păcate, însă, baschetbalistele românce au pierdut întîlnirea cu selecționata Bulgariei (în condițiile dramatice despre care am scris la timpul potrivit), ceea ce a determinat căderea morală în partida de a doua zi, cu Iugoslavia, și deci un nou insucces. Să nu dăm, însă, vina numai pe desfășurarea, fie ea chiar ghinionistă, a întrecerii cu Bulgaria și să privim cu realism întreaga evoluție a reprezentativei României, dinainte și din timpul disputării Balcaniadei. Și vom începe prin a aminti că, deși au fost solicitate, Margareta Pruncu și Ana Popov nu au făcut parte din lot, invocînd diferite motive de ordin personal sau profesional. Deci, două indisponibilități care adăugate celei produse de absența mai îndelungată a Ecaterinei Savu, au grevat simțitor potențialul echipei, tinerele elemente introduse (debutante în „națională") fiind departe de a face față unui meci internațional. Ne miră că după atîția ani de experiență negativă făcută cu alte baschetbaliste federația de specialitate mai include în „națională" jucătoare (în cazul de față Elena Opriciu, Maria Nedelea și Ștefania Giurea) fără o valoare reală, despre care se știe că nu vor fi folosite decît dacă vor fi eliminate celelalte componente ale lotului iar dacă se va întîmpla așa ceva, prezența lor va fi doar formală (așa cum s-a și petrecut). Partida cu Bulgaria putea fi cîștigată fără a se mai ajunge la acel final dramatic. Pentru aceasta, însă, trebuia să nu existe cele aproape 10 minute în care România nu a înscris nici un punct (o „performanță" într-adevăr rară), iar pivotul Bogdana Diaconescu avea datoria să-și marcheze adversara directă (Stoianova), misiune care a fost îndeplinită de coechipierele ei cu prețul comiterii de faulturi și, cum s-a văzut, al eliminării. Chiar și în întîlnirea cu Iugoslavia, comportarea baschetbalistelor românce putea fi mai bună dacă nu-și făceau apariția carențe tot mai frecvente în jocul lor. Ne referim, de pildă, la teama de a arunca la coș, de la semidistanță și distanță. Cornelia Taflan, Anca Racoviță, Suzana Szabados, jucătoare reputate prin precizia aruncărilor, au pasat mingea în multe situații favorabile, în loc să încerce coșul, ceea ce ar fi determinat dezaglomerarea spațiului de „3 secunde" și ar fi ușurat, în acțiunile următoare, desfășurarea jocului pozițional. De altfel, nu este prima dată cînd remarcăm că mișcarea în teren a jucătoarelor și a mingii capătă la un moment dat aspectul unui scop în sine și nu al unui mijloc de a determina crearea celei mai bune poziții de aruncare la coș. Singura prezentă permanent „pe fază", cu curaj și precizie în aruncări a fost Gabriela Ciocan, premiată de organizatori pentru locul I în clasamentul coșgeterelor și pentru „cea mai bună jucătoare a echipei"

D. STANCULESCU

— HOCHEI —

INCEPE DISPUTA PENTRU CALIFICAREA ÎN DIVIZIA A

În cursul lunii ianuarie își vor începe disputa și echipele din divizia B, o dispută care anul acesta, prin valoarea formațiilor participante și prin numărul lor, se anunță echilibrată și interesantă, promițînd — în acest fel — un spectacol de calitate în lupta pentru promovarea în prima categorie a campionatului țării. În această competiție sînt angajate 9 echipe care au fost repartizate în două serii, astfel: **SERIA I: Voința Miercurea Ciuc, Șc. sportivă Miercurea Ciuc, Tîrnava Odorheiul Secuiesc, Cooperatorul Tg. Secuiesc și Dinamo Brașov; SERIA A II-A: Dunărea Galați, Metalul Rădăuți, Comerțul Tg. Mureș și Șc. sportivă Gheorghieni.**

Jocurile din cadrul primei serii vor avea loc la Miercurea Ciuc în două manșe între 7 și 11 ianuarie și între 25 februarie și 2 martie, iar cele din seria a doua la Galați tot în două manșe la datele de 8—10 ianuarie și 25 februarie — 2 martie.

În etapa finală a diviziei B echipele clasate pe primele două locuri în fiecare serie vor participa la un turneu de calificare al cărui loc și dată de desfășurare nu au fost încă stabilite.

Azi, Steaua - Spartak Leningrad în Cupa cupelor

Echipa masculină de baschet Steaua a plecat ieri la Leningrad pentru a juca azi, în compania formației locale Spartak primul meci din cadrul celui de al doilea tur al Cupei cupelor. Sportivii români s-au calificat în acest tur în urma dublei întîlniri susținută cu puțină vreme în urmă cu echipa Galatasaray Istanbul. Baschetbaliștii sovietici debutează în Cupa cupelor.

Corespondențe DE SEZON

Zile de vacanță pe Semenic

Obișnuiți cu iarna dulce a Capitalei, lipsită de fulgi și polei, primirea pe care ne-a făcut-o Semenicul ni s-a părut ostilă, introducîndu-ne parcă prea brusc, încă de jos, de la stația telefericului, în ambianța iernii montane. Trombe de zăpadă cărate de vînt în toate direcțiile ne izbeau obrajii și ochii, o ceață deasă refuzînd să ofere ochilor măreția peisajului îmbrăcat în gheață și nea care, pe vreme frumoasă împrumută crestelor de piatră sclipiri de basm.

După cum ne relatase la plecare profesorul **Ilie Pătruică,** președintele C.J.E.F.S. Caraș-Severin, la complexul turistic aflat între vîrfurile Gosna (1449 m) și Semenic (ultimul cu 2 m mai puțin... semeț decît primul) se aflau tabăra de schi a Școlii sportive din Reșița și cea a Centrului universitar Timișoara. De ajuns pentru a popula aproape în întregime cele cîteva cabane ale complexului.

Muntele, nefiind un cadru deosebit pentru micii schiori de performanță ai Reșiței, ne-am gîndit să ne oprim puțin atenția asupra vacanței pe care și-o petrec aici studenții Politehnicii, Agronomiei și Medicinei de pe malurile Begăi. I-am văzut, în timp ce ne îndreptam cu greutate spre cabana centrală, ignorînd răutatea nebună a viscolului, pe pîrtiile din jurul cabanei. Prin ceața deasă, lăptoasă, ei păreau niște puncte negre, suspendate într-un fond alb, parcă imaterial. Descriau, într-o alunecare ce uneori se întrerupea brusc, neașteptat, tot felul de curbe, linii drepte, șerpuiri, figuri reușite, firește, potrivit gradului în care fiecare știa să stăpînească capriciile schiurilor, taluzurilor și cornișelor construite de vînt.

Spre seară, la lumina vetrei am stat cîteva ceasuri bune în compania profesorilor, a antrenorilor și studenților timișoreni.

„Tabăra are un caracter de odihnă — în sensul larg al cuvîntului — doar pentru studenții nesportivi. Majoritatea dintre cei 100 prezenți aici sînt sportivi de performanță. Ei efectuează — diferențiat pe probe și specialități — un bogat program de pregătire", ne declara cu această ocazie directorul taberei, asistentul universitar **Romeo Radoslav.**

În holul uneia dintre cabane am văzut, într-adevăr, cîțiva studenți-atleți — lucrînd cu halterele. Le căraseră în spinare tocmai din Timișoara. Erau acolo absolventul I.E.F.S. **Mihai Vosminschi,** campion național de sală la 50 m plat în acest an și deținător al celui de al treilea timp, 10,4 s pe 100 m în ierarhia națională, **Constantin Novac** (21,8 s pe 200 m), **Emil Tobias, Laurențiu Adrian** (dublu campion universitar) ș.a.

Profesoara Ruxandra Witman și-a adus echipa de baschet, pregătind „la înălțime" atacarea diviziei A în sezonul ce urmează. Își mai petrec vacanța aici voleibaliștii Universității timișorene și echipa de judo condusă de asistentul **Constantin Bogdan,** fost antrenor al lotului nostru național. **Simion Stan,** unul dintre componenții echipei de rugby, deși cadru didactic la Facultatea de medicină, se supune și el unui riguros program de pregătire, alături de studenți, după conspectele făcute de el însuși.

Ceea ce există comun între toți este mult așteptatul program de schi, desfășurat după toate regulile didactice, grație celor 8 cadre de specialitate — asistenți și lectori — din centrul universitar timișorean.

În aceeași seară, chitarele mînuite de virtuozi aleși dintre ei și acompaniați de cîntăreți „de-o seară", i-au strîns pe toți laolaltă...

Gh. ILIUȚA

Tabăra de pregătire de la Poiana Brașov a secțiilor de volei și atletism ale școlii sportive experimentale Viitorul București
Foto M. FELIX

POIANA TABERELOR

În aceste zile, Poiana Brașovului ar trebui să poarte titulatura însemnărilor de față, atît sînt de numeroase taberele de pregătire sau de odihnă activă pe care le găzduiește, pentru oaspeți din București, din Oradea, din Constanța, Craiova, Brașov. Desigur, nu se poate vorbi despre toate, dar despre două dintre ele oricum vrem să amintim.

Mai întîi S.S. Viitorul București (director prof R. Siclovan). Această unitate și-a făcut un obicei bun din a strînge iarna la Poiana sau la Predeal zestrea de calități și pregătire pe care o vor cheltui elevii tot restul anului. Așa se și explică rezultatele. Secretul reușitei: **organizarea.** În vizita noastră, am întîlnit atleți, atlete și voleibaliste, cei mai buni 40 de copii din grupele de avansați. Ei alcătuiesc prima serie a acestei tabere, care se completează cu o a doua serie compusă din scrimeri, boxeri, halterofili, gimnaste. Pe cei aflați în tabără i-am observat de aproape. Erau veseli, zgomotoși, strălucitori. Voioșia vacanței li se reflecta pe față, în ochi. Dar i-am văzut și altfel: avîntați pînă la dăruire, meticuloși ca-n pregătirea unor examene, ascultători în execuția unor antrenamente grele care li se păreau o joacă. Ei nu-și dădeau seama sau nu observau (intenționat) efortul pe care-l practicau. Caracteristica generală: alergări pe zăpadă, la deal și la vale, sub forme atractive, jocuri sportive tot în zăpadă și, bineînțeles, schi, săniuș, urcări pe jos în Postăvarul. Joacă și jocuri. Totul sub supravegherea cadrelor didactice **(prof. E. Ducu),** totul sub semnul veseliei. Surîsul este parola de primire în mijlocul acestui colectiv strălucitor de sănătate. Prin două antrenamente zilnic, elevii sărbătoresc, de fapt, prin mișcare bucuria vacanței, bucuria vîrstei, bucuria de a trăi.

Cealaltă unitate școlară despre care vrem să spunem două cuvinte este S.S. Brașovia, școală care recrutează pe cei mai buni sportivi ai ai școlilor profesionale și ai liceelor de specialitate din oraș. Și ei, sau mai exact o parte din ei — schiorii — se află la Poiana Brașov. Fondiștii, la cabana Orizontul, alpinii la Postăvarul, săritorii la Poiana Ursului. Este o școală tînără — împlinește 2 ani — dar încă de acum reprezintă una dintre cele mai reușite experiențe sportive de performanță. Ea cuprinde mai multe discipline, — toate înfloritoare — iar printre ele, secțiile de schi capabile să revitalizeze o activitate ce începuse să se piardă la nivel școlar. Cadre cu experiență **(prof. Mihai Sulică, Gh. Pistea, I. Olteanu** și maestra sportului **Ilona Micloș)** transmit tot ce au mai bun grupelor de copii care aspiră avizi ca niște bureți setoși de apă. Fondiștii „înghit" zilnic distanțele orizontale, iar coborîtorii pe cele verticale într-o suită de perpetuum mobile. De obicei sîntem entuziasmați de cantitate, de numărul sportivilor. S. S. Brașovia ne încîntă și prin calitatea rezultatelor sale. Încă de anul trecut reprezentanții acestei școli cuceriseră multe titluri naționale în probele nordice de juniori. În acest an, probabil, nu vor scăpa nici unul.

Ideea taberelor de pregătire și vacanță, modul de realizare, felul în care a fost acceptată și înțeleasă de elevi și profesori este o excelentă scrisoare de recomandare pentru performanțele... de mîine. Este și una din oglinzile în care se reflectă — printre altele — grija statului pentru generația în creștere.

Mihai BIRA

SCHIORII COBOARĂ DIN CER...

(Urmare din pag. 1)

la Școala sportivă și Liceul nr. 3 din Baia Mare, de la Școala sportivă și Liceul „N. Bălcescu" din Cluj și de la Liceul nr. 4 din Oradea, nu au venit la Izvoare în această vacanță doar pentru odihnă, ci pentru a-și desăvîrși pregătirea sportivă. Într-adevăr, împărțiți pe grupe de lucru, conduse de profesorii care-i însoțesc, elevii au trecut la o pregătire specifică. Gimnaștii Ioan Bente și Maria Talpoș din Baia Mare și gemenele Eva și Marta Gati din Satu Mare — și ele tot gimnaste — execută o serie de șpagate și cîteva fandări. Trupurile lor îmbrăcate în treninguri negre, se profilează ca niște statui pe albul imaculat al zăpezii. Maria Balog, atletă din Satu Mare, ascultă cîteva sfaturi ale profesorului Zsolt Felmeri, după care își ia elan și face o săritură în lungime, apoi alta, pentru ca după aproape o oră să treacă la sprinturi.

Programul de pregătire specifică a început la ora 9. La ora 12 toți oaspeții taberei erau pe schiuri. Am mai avut timp doar să le admir ținuta și să aflu de la doctorul **Nicolae Bay** că elevii sînt în cea mai perfectă stare de sănătate. Apoi și-au luat zborul și au dispărut cu toții. Privindu-i, puteam să jur că mă aflu într-o tabără a celor mai desăvîrșiți schiori. De fapt chiar așa și este. Numai că specialitatea lor este.... atletismul, gimnastica, baschetul.